

Sevgili Dostlar,

Uzun süredir yazamadım. Aradan bir Şeker Bayramı, bir de yılbaşı geçti. Nerdeyse Kurban Bayramı da geçecek. Gecikmemin iki nedeni var. 1) Sosyal Hizmetlerle olan anlaşmazlığımızın çözülmesini bekledim. 2) Akıllara durgunluk verecek bir çalışma temposu içindeyim. Sanki yeterince işim yokmuş gibi bir de Matematik Dünyası dergisinin sorumluluğunu üstlendim (www.matematikdunyasi.org).

Sosyal Hizmetlerle sorunu çözemedik. Ne yapıp ne edip Nesin Vakfı'nın işletmesini ellerine geçirmek istiyorlar. Nesin Vakfı'nı resmi daireye ve arpalığa çevirecekler. Bunca yıllık emeği ve göz nurunu birkaç ayda acımasızca harcayacaklar.

Açık açık söylemekten çekiniyorlar, ama kapalı kapılar ardından bana söyledikleri şu:

- Nesin Vakfı çok güzel işler yapıyor, hayranız sizin yaptığınız işlere, ama ya gerici vakıflar?.. Size izin verirsek onlara da izin vermemiz gerekecek...

- Denetleyin, diyorum, yasal hakkınızdır denetlemek...

- Denetleyemiyoruz... Yeterince memurumuz yok...

- Ama müdür atamaya memurunuz var!

Geçenlerde bir Çocuk Esirgeme Kurumu'na gittim. Çalışanlarla tanıştım. İçlerinden biri kadın eli sıkmayan bir ilahiyat hocası... Üstelik daha önceki hükümetler tarafından atanmış ve DSP koalisyonu görevinden alamamış. Gericilerden korkan devlete bak! Gericiliği de, ilericiyi de tekellerine almışlar!

Bana kapalı kapılar ardında söyleneni bir televizyon programında söylediğimde, sunucu da dahil olmak üzere programa katılanların tümü bu yasanın gerici vakıflara karşı çıkarıldığını reddetti. Oysa programdan önce ve programdan sonra, kuliste, bu mealde konuşmalar geçti aramızda. Ödleri patlıyor AKP iktidarından, yerlerini kaybedeceklerinden.

Babam böylelerine "maaşlı vatanseverler" derdi.

Uygar ülkelerde iyi işleyen kurumlar örnek alınarak kötü işleyenlerin düzelmesini sağlayacak kararlar alınır, yasalar çıkarılır, düzenlemeler yapılır. Türkiye'deyse kötü işleyen kurumlar örnek gösterilerek iyi işleyen kurumlar engelleniyor.

Sonuç olarak Sosyal Hizmetler'e dava açacağız bugün yarın. Davayı kazanacağımızdan zerre kadar kuşku yok. Hem vicdanen hem de yasalara göre haklıyız. Ayrıca mantık da, dünyanın gidişatı da, dünyada geçerli icraat de bizden yana.

Bu arada ilginç bir gelişme oldu. Sosyal Hizmetler'in dilekçemize red yanıtından sonra herhangi bir girişimde bulunmak için yasal olarak iki aylık bir süremiz var. Bu iki aylık süre dolmadan, Sosyal Hizmetler antetli, vali yardımcısı imzalı bir yazı aldık. Tehditkâr bir yazı... Bir an önce Sosyal Hizmetler'le bir protokol imzalamamızı (yani işletmeyi Sosyal Hizmetler'e devretmemizi) yoksa yasaların gereğini yapacaklarını (yani kendi yorumlarına göre çocukları Nesin Vakfı'ndan alıp bir devlet kurumuna yerleştireceklerini) söylüyorlar.

Bunu biraz zor yaparlar da, bunu düşünebilmeleri bile tüyler ürpertici. Nesin Vakfı'nı yuvası bellemiş, mutlu, huzurlu çocuğu yuvasından koparacaklar... Bu nasıl bir anlayıştır? Bu anlayıştaki insanlar nasıl olur da Sosyal Hizmetler'de görev alabilirler?

Neyse... Bunun da üstesinden geleceğiz.

Vakf'a, güzel şeylere dönelim...

Gül'ün geldiğini yazmıştım geçen mektubumda. Hiç gülmeyen bir Gül... Gül, gülmeye başlamış denilene göre! Hatta kahkahalarla... Ben daha görmedim. Görenlerin yalancısıyım. Ben sadece gözlüklerimi çıkarıp takarkenki gülümsemesini gördüm. Beni gözlüksüz görürse, "gözlüklerin nerede" diye soruyor (ne dediğini de pek anlayamıyorum, büyükler öyle çeviriyorlar.)

Ali Nesin